

incògnita, f. (mat.) nepoznata (ko-
ličina).
incògnito, ag. nepoznat, neprimje-
tan, pod drugim imenom. || av.
neprimjetno, nepoznato; *viaggia-
re (in)* —, putovati nepoznat;
desidero rimanere —, želim osta-
ti nepoznat; *ciò rimase* —, nije
se za to doznalo. || m. neznalik.
incolato, m. zavičajno pravo, pri-
padnost: *certificato d'* —, svje-
dožba o pripadnosti; *deficiente
d'* —, bez pripadnosti, bez zavi-
čajnoga prava.
incollamento, m. lijepljenje.
incollare (*incòllo*), v. a. prilijepiti,
slijepesti; (stòffe) glačati; (su tela)
prilijepiti na platno; (tele di
quadri su telaio) zalijepiti, na-
lijepiti (sliku na drvo ili platno).
incollatura, f. lijepljenje; (di stòffe)
glačanje; (su tela) priljepljenje
na platno; (del cavallo) konjski
vrat; (alle corse) dužina vrata.
incollerire (*incollerisco*, -sci), v. n.
e v. r. razljutiti se, razgnjevit se.
incolorare (*incoloro*), v. n. e pron.
omastiti se, obojiti se; — *in ros-
so*, rumeniti se; — *in iscreziato*,
šarati se.
incolòro, ag. (scient.) bezbojan.
incolpàbile, ag. besprijekoran, ne-
kriv, neokrivljiv.
incolpabilità, f. besprijekornost,
nekrivnja, neokrivljivost.
incolp-are (*incolpo*), v. a. kriviti,
okriviti; — *a torto*, objediti,
osumnjičiti, potvoriti. || -arsi,
v. r. kriviti se, okriviti se.
incolpato, ag. okrivljen, optužen;
kriv; (*incolpevole*) nekriv, nedu-
žan; — *a tutela*, pravedna, zaka-
nita obrana (od sile). || m. okriv-
ljenik, optuženik, osvađenik.
incolpatore, m. (-trice, f.) tužitelj,
tužilac.
incolpazione, f. okrivljavanje, op-
tuživanje; (leg.) okrivljenje, op-
tužba.
incolpévole, ag. nekriv, nedužan.
incoltezza, f. divljaštvo.
incoltivato, ag. zapušten, napušten,
neobrađen, neizrađen, uparložen.
incolto, ag. (di persona) neuljudan,
neučtiv, surov; (di terre) neob-
rađen; *terreno* —, ledina, neob-
rađena zemlja; *stile* —, prosti
stil.
incòlume, ag. (sano e salvo) čitav,

zdrav; (illeso) nepovrijeđen, ne-
oštećen; è uscito —, iznio je ži-
vu glavu.

incolumità, f. nepovrijednost (pra-
va), cjelina, cjelokupnost.

incombènza, f. obvezatnost, duž-
nost; zadaća, zadatak; nalog;
dare un' —, naložiti; — *uffizio-
sa*, službena dužnost.

incòmbere, v. n. (lett.) dužan biti,
nalagati komu što; — *a qc. ici*
u korist, dolaziti u pomoć; — *a
qd.* padati na nekoga, padati na
teret nekome; *m'icombe*, na
meni je dužnost; *gl'icombe l'*
obbligo, nalaže mu se ili njemu
je dužnost; *i dolori che incòm-
bono alla patria*, nesreća koja
prijeti domovini.

incombustibile, ag. nesagorljiv, ne-
izgorljiv.

incombustibilità, f. nesagorljivost,
neizgorljivost.

incombusto, ag. nesagoren, neiz-
goren.

incominciamento, m. početak.

incominciare (*incomincio*, -ci), v.
a. početi, počinjati, započeti, za-
počinjati; *incominciò a parlare*,
poče, stade govoriti; — *a usare*
(un oggetto), započeti uporabom;
a — da, incominciando da, po-
čev(ši) od.

incommensuràbile, ag. neizmjeran;
bezmjeran; (mat.) koji nema za-
jedničke mjere.

incommensurabilità, f. neizmjer-
nost; bezmjernost.

incommensurabilmente, av. neiz-
mjerno, bezmjerno.

incommòsso, ag. neosjetljiv, hla-
dan, ravnodušan.

incommutabile, ag. nepromjenljiv.

incommutabilmente, av. (leg.) ne-
promjenljivo.

incommutabilità, f. nepromjenli-
vost.

incomodamente, av. nezgodno, ne-
ugodno, neudեսно, nepodesno.

incomod-are (*incomodo*), v. a. uz-
nemiriti, uznemiravati; dosadi-
vati, smetati; dovesti u neprili-
ku (novčanu); (in salute) uzro-
kovati slabost, bolest; (mar.)
ošteti, povrijediti. || -arsi, v. r.
truditi se, potruditi se; (iron.)
non s'incòmodi!, vi ste previše
uslužni!, molim, nemojte se uz-
nemirivati!